

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 612-ҳадис

* الدَّوَابُّ ثَلَاثَةٌ: فِدْيَانٌ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، وَدِيْوَانٌ لَا يَعْبَأُ اللَّهُ بِهِ شَيْئًا، وَدِيْوَانٌ لَا يَتْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، فَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَغْفِرُهُ اللَّهُ شَيْئًا، فَالِإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَعْبَأُ اللَّهُ بِهِ شَيْئًا، فَظَلَمُ الْعَبْدِ تَفْسَهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ مِنْ صَوْمٍ تَكْوَهُ أَوْ صَلَاةٍ تَكْوَهَا، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَغْفِرُ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ وَيَتَجَاوَزُ، وَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَتْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا فَظَلَمُ الْعِبَادِ بَيْنَهُمُ الْقِصَاصُ لَا مَحَالَةَ.

(رواه أحمد عن السيدة عائشة)

Номаи аъмол битиклари уч хилдир. Биринчиси шундай девонки, ундан Аллоҳ таоло ҳеч нарсани кечирмайди. Иккинчиси шундай девонки, ундаги нарсага Аллоҳ аҳамият бермайди. Учинчиси шундай девонки, Аллоҳ ундан бирор нарсани тарк қилмайди.

Аллоҳ ундан ҳеч нарсани кечирмайдигани Аллоҳга ширк келтиришдир. Аллоҳ аҳамият бермайдигани – Аллоҳ билан бандаси орасидаги нарса, яъни рўза ва намозни тарк этиш билан ўзига-ўзи зулм қилишидир. Чунки агар Аллоҳ хоҳласа, уни кечириб, гуноҳидан ўтади. Аллоҳ бирор нарсани тарк қилмайдигани – бандалар ўрталаридаги бир-бирларига зулм қилишлар, яъни қасос ва шунга ўхшаш нарсалар, бунда шак йўқдир.

Ҳазрат Ойша (розияллоҳу анҳо)дан. Аҳмад ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

